

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν Αθήναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἔπαρχ. φρ. 16.—'Εν τῷ ξώτ. φρ. 25.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΡΓΑ.

Μακάριον τὸ μέλλον τῆς φίλης μας πατρίδος !
ἰδού σιδηροδρόμων ἀπέραντοι γραμματί,
ἰδού ἀποξηράνσεις τῆς λίμνης Κωπαΐδος,
ἰδού συγκοινωνίαι, ιδού 'Ισθμῶν τομαί.
'Ιδού καὶ πυραμίδες καὶ κρεμαστὰ γεφύρια,
καὶ στὸν Τρελλὸν ἀπόνω παλάτια καὶ τσαντήρια.

'Ανοίγουν τὰ πελάγη καὶ τὰ βουνά τρυπειοῦνται,
βράχοι, κοτρόνια, πέτραις πηγαίνουν στὸν άέρα,
τὰ σύννεφα γεμάτα ἀπὸ ἀτμοὺς κτυπειοῦνται,
καὶ ἀπὸ καπνὸν θολόνει βαρὺ ἡ ἀτμοσφαίρα.
Στραβόνονται τὰ μάτια καὶ φράζουν τὰ ρουθούνια,
καὶ τὰ αὐτὰ κουφαίνουν βρονταῖς, τριγμοῖ, κουδούνια.

Κι' ἀκούω κτύπους ξύλων, κεραμίδιων, μαρμάρων,
βροντὴ σιδήρων, μπρούντζων, γυαλιῶν καὶ τενεκέδων,
τριγμοὺς λεωφορείων καὶ ἀμαξιῶν καὶ κάρρων,
επασίματα πολτρόνων, σκαμνιῶν καὶ καναπέδων.
'Ηλεκτρισμὸς, ἀέρας, ἀτμὸς καὶ τριχυμία,
ὅπου θαρρεῖς πῶς εἶναι δευτέρως πάρουσία.

Γραμμὴ σιδηροδρόμου τὸν 'Ελικώνα σχίζει,
καὶ ἡ Μούσαις μαζεμμέναις ἀκοῦν στὴν ἐρημιά
ἔνα θηρίο τέτοιο τρεχάτο νὰ σφυρίζῃ,
καὶ ὅπου φύγη φύγῃ καὶ χάνονται μὲ μιά.
Ἡ πρόδος, ἡ ὄλη διώχνει καὶ αὐταῖς τῆς Μούσαις,
καὶ γίνονται ἀμέσως σαρανταποδαρούσαις.

Παντοῦ βροντὴ, ἀντάρχη, καπνὸς, ἀνεμοζάλη,
σὰν Γύφτικο πῶς εἴναι θαρρεῖς ἡ Ρωμηοσύνη,
ποῦ τοῦ σφυριῶν ὁ κτύπος σοῦ πέρνει τὸ κεφάλι,
καὶ ἥσυχα τ' αὐτὶα σου οὔτε λεπτὸ ἀφίνει.
Ολοι κινοῦνται, τρέχουν, σκάβουν, τρυποῦνε, σχίζουν,
βροντοῦν, ἀστράφτουν, κατίνε, σηκώνουνε, γκρεμίζουν.

"Ολοι δουλειά, κανένας δὲν ἔχει πιὰ ραχάτι,
ἄλλα καὶ ἔγω τῆς λύρας ἀφίνω τὸ σκοπὸ,
καὶ γιὰ νὰ δείξω τάχα πῶς κάνω κι' ἔγω κάτι,
μὲ δύναμι στὸν τοῖχο τὴν κοῦτρά μου κτυπῶ.
Μπάμ! Μπούμ! ὁ βρόντος φθάνει στὸν ἔνα κι' ἄλλο Πόλο,
καὶ τὸν παληὸ καὶ νέο κατατρομάζει ὅλο.

Απὸ τὸν τόσο βρόντο κι' ἀπὸ τὴν εὐτυχία
τρελλαίνονται ἀκόμη καὶ φρόνιμοι πολλοὶ,
δεμένοι πάντας ἐκεῖνοι μές στὰ Φρενοκομεῖα,
καὶ φεύγουν ἀπὸ μέσα λογιών λογιῶν τρελλοί.
Βροντὴ μές στὴ στεριά μας, βροντὴ καὶ μές στὸν Πόντο,
καὶ τέλος τόσος βρόντος πηγαίνει εἰς τὸ **βρόντο**.

Souris.

ΚΑΠΝΟΙ

I

Μὴ φαντασθῆς ποτε, ὅτι ἔχεις φίλους, διότι—ἐκ
τῶν ἑκατὸν π. χ. πιστευομένων παρὰ σου ὡς τοιούτων,
οἱ πεντήκοντα σὲ ἐνθυμοῦνται, ὅταν συμπέσῃ νὰ σὲ συ-
ναντήσωσιν—ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἑτέρων πεντήκον-
τα οἱ εἰκοσιπέντε σὲ ἐνθυμοῦνται μὲν καὶ ἀπόντα, ἀλλὰ
μόνον ὅταν πρόκειται νὰ σὲ κρίνωσιν ἢ σὲ κακολογήσω-
σιν—ἐκ τῶν λοιπῶν εἰκοσιπέντε οἱ δεκαπέντε σὲ πλησι-
ζοῦν, ὅταν ἔχωσι συμφέρον, ἀνάγκην τινὰ, ἢ ληφθό-
σιαν μετὰ σου.

Μένουν δέκα.

Ἐκ τούτων οἱ ἑπτὰ εἰσὶν ἔτοιμοι νὰ σὲ ἐγκαταλείψω-
σιν εἰς πρώτην τῆς τύχης δυσμένειαν, οἱ δὲ ὑπολειπόμε-
νοι ἔτεροι τρεῖς σὲ ἀγαπῶσιν ἀληθῶς, δὲν θέλουν τὸ
κακόν σου, σὲ λυποῦνται ὅσαν σὲ ίδωσιν εἰς δύσκολον
θέσιν, ἀλλά . . . μόνον σὲ λυποῦνται.

Οὐθενὸς δὲ σου—ἐν εὐτυχίᾳ φίλους—ἐν δυ-
στυχίᾳ τὸν τοκογλύφον, ἔτοιμον νὰ σὲ προσωποκρατήσῃ,
καὶ τὸν μικρέμπορον τῶν ὁδῶν, ἐπωφελούμενον τῆς δυσ-
κόλου θέσεώς σου καὶ ζητοῦντα νὰ ἀγοράσῃ τὰ ἔπιπλά
σου, τὰ δύω πιάτα σου καὶ αὐτὸν τὸ σκέπασμά σου ἀ-
κόμη γιὰ ἔτα κομμάτι ψωμί.

Εἶχε λοιπὸν δίκαιον ἀρχαῖος φιλόσοφος "Ελλην νὰ
εἴπῃ :

«Τῷρ μὲρ εὐτυχούτων πάρτες ἀρθρωποι φίλοι».

«Τῷρ δὲ δυστυχούτων οὐδὲν αὐτὸς ὁ γερρήτωρ».

Ημεῖς δὲ ἐπίσης ἀποκτῶμεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακρί-
ζωμεν :

Φίλος· λέξεις διὰ τοὺς ἀρθρώπους καὶ πρᾶγμα διὰ τοὺς
ἀγγέλους, ἀν οἱ μονοπόδαροι οὗτοι πτερωτοὶ δὲν εἶναι
πλάσμα τῆς φαντασίας.

II

Πλάνη ! βλέπω ἔξαπτόμενον, σὲ κυρίως συμπατριώτα
καὶ ἀνακρίζοντα :

— Δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ τοιοῦτον, λανθάνεσαι, διότι
ἔγω τούλαχιστον εἶμαι διαφορετικός, ἔγω ἀγαπῶ τοὺς
φίλους καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἡμαὶ ἢ μόνη ἔξαίρεσαι. «Οὐθενὸς
κρίνων ἔξι ἐμαυτοῦ ἀντικαθιστῶ τὸ ἀξιώματό σου διὰ τοῦ

ἔκαστος ἔχει τοὺς φίλους του.

— Οχι ! λανθάνεσαι σὲ καὶ εἰς τὰς περὶ σεκυτούς λογοτελούς τοῦ Μουράτ, ἀδυσώπητον ἔχθρὸν τοῦ Χαμιτ, ἐκ-

κοίσεις σου ἀκόμη. Καὶ σὺ πράττεις, ὅτι πράττουν ὅλοι
εἴσαι εἰς τῶν ἐνόχων. Καὶ σὺ κυρίως πταίεις διὰ τοῦτο,
διότι ἀχάριστε, ἔαν δὲν ἔχης φίλους ἐν τῇ δυστυχίᾳ, ἐ-
πορχεῖς τὸ αὐτὸν εἰς μίαν φίλην ὥραίσιν, εὐαίσθητον, ὑ-
περήφανον, ἥτις καὶ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ της σὲ ἀγαπᾷ ἀκόμη,
ἀλλὰ σὺ τὴν ἀφίνεις νὰ πάσχῃ, πράττων, ὅτι θὰ πρά-
ξουν ἐν ἀτυχίᾳ πρὸς σὲ οἱ φίλοι σου, οἵτινες ἐπὶ τέλους
δὲν χρεωστοῦν τίποτε εἰς σὲ, ἐνῷ σὺ χρεωστεῖς τὸ πᾶν
εἰς ἐκεῖνην καὶ σνει αὐτῆς μάλιστα θὰ ἥσο μηδέν. Καὶ
ἡ φίλη σου αὐτῇ, κακὲ πολίτα, καλεῖται πατρίς, τὴν
ὅποιαν ἔξευτελίζεις καὶ ἥτις ἔνεκ τῆς δικιγώγης σου
μαραίνεται.

Πῶς λοιπὸν ἀποφαίνεσαι καὶ ἔχεις τὴν ἀπαίτησιν νὰ
προσέξουν εἰς ἕνα ἀγνώμονα, ὅστις πρῶτος ἔδωκε τὸ κα-
κόν παραδειγμα καὶ ἐδίδαξε τὴν ἀδικιαφορίαν;

Θέλεις λοιπὸν νὰ εὔτυχήσῃς ἀληθῶς, διὰ νὰ ἔχης καὶ
μὴ ἀστάτους φίλους; ἀγάπησον καὶ σὺ τὴν πατρίδα καὶ
μάλιστα ὅταν ἔχῃς τὴν ζηλευτὴν τύχην νὰ καλῆται
Ελλάς.

"Οταν δὲ ἀγαπήσῃς τὴν Ελλάδα, τὴν θερμάνης εἰς
τοὺς κόλπους σου, αὐτὴ θὰ ἀναζωγονηθῇ πάλιν καὶ ὅταν
ἀνακτήσῃς τὸν παλαιὸν πατριωτισμὸν, θὰ ἀνθίσῃ.

Καὶ ὅταν ἡ πατρίς ἀνθίζῃ, εὔτυχει καὶ ὁ πολίτης καὶ
τότε ἔχει φίλους καὶ πολλοὺς φίλους καὶ ὅταν μάλιστα
ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὸ πρὸς αὐτὴν καθῆκον ἀποκτᾷ καὶ ἐνος
ἄτρωτον, διαρκῶς ἀγρυπνιῶντα ἐπ' αὐτοῦ, ὅστις καλεῖ-
ται συνείδησις.

Φαλέξ

ΔΙΚΗ ΣΕΦΗΚ.

Αἱ Ἀθῆναι πλέον ἔγιναν τὸ κέντρον τῶν περιφήμων
δικῶν. Εἶναι ἵσως ἡ τρίτη ἡ τετάρτη ἐντὸς ὀλίγων
αηγῶν. 'Αλλ' ἡ παροῦσα ὄμολογητέον εἶναι ἡ σκαν-
δαλωδεστέρα πασῶν. Διότι μετὰ τοῦ ἐκ Δαγκεστάν
Σεφήκ, μετὰ τοῦ Τούρκου αὐτοῦ μὲ φαβορίταις, δικάζε-
ται αὐτὸς ὁ Σουλτάνος, ὁ ἡγεμὼν τῆς φίλης ἐπικρα-
τείας, τὸν ὄποιον «Ωρα» καὶ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἀ-
μιλλῶνται τίς προθυμότερον νὰ θωπεύσῃ, ὁ δὲ «Αἰών»
ἀνεγείρει τὰς γνωστὰς ἐκείνας αἰγυπτιακὰς στήλας εἰς
τὰ διάφορά του ὅπως ἐπιπλήξῃ τὸ ὄργανον τοῦ πρώην
πρωθυπουργοῦ καταδίδον τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν
ἔχθραν τοῦ Σουλτάνου.

Καὶ ὁ Σουλτάνος σήμερον διατελεῖ ὑπήκοος τῆς Α.
Μ. τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, Ρεῖς ἐφέντη, — διότι
ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸν μεθερμηνεύεται ὑπὸ τοῦ διερμηνέως
Ἑλλαγγελιοῦ εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τὴν ἐλληνικὴν κατη-
γορούμενον, — τοῦ Ολυμπίαν ἔχοντος τὴν κεφαλὴν
καὶ τὸ γένειον κυρίου Γ λ α ρ α χ η. Κατηγορεῖται ὁ
Σουλτάνος διτ ἐστειλεν ἐν γνώσει τὸν κατηγορούμενον
Σεφήκ νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ φονεύσῃ τὸν Κ λ ε α ν θ η
Σ κ α λ i έ ρ η ν, πρόσφυγα ἐκ Τουρκίας, ἐρωτευμένον φί-
λον τοῦ Μουράτ, ἀδυσώπητον ἔχθρὸν τοῦ Χαμιτ, ἐκ-